

Chương thứ 24

KHẢO KIỂM

Thiên Tổng nhìn Thiếu Hoa, ôn nhu nói :

- Người muốn học kiếm pháp của ta không ?

Câu hỏi này của Thiên Tổng khiến Thiếu Hoa không khỏi sửng sốt. Chàng hỏi lại y :

- Trương tôn giá muốn truyền thụ kiếm pháp cho tại hạ à ?

Thiên Tổng lắc đầu :

- Ta không có ý đó!

- Thế tại sao tôn giá hỏi tại hạ có muốn học kiếm chiêu của tôn giá không ?

- Trương mỗ làm việc này cho một người khác.

- Tôn giá bị người ta bắt buộc ?

Vừa nói Thiếu Hoa vừa nghĩ đến Như Băng. Chàng nghĩ thầm trong đầu:

- Chắc chắn Như Băng đã phái Thiên Tổng đến để truyền thụ kiếm chiêu cho mình.

Ý niệm đó lướt qua tâm huyễn, Thiếu Hoa buột miệng hỏi :

- Thụ học kiếm chiêu của tôn giá, Thiếu Hoa được gì ?

- Người sẽ là một kiếm thủ vô địch.

Thiếu Hoa lắc đầu :

- Trương tôn giá nói sai rồi.

Đôi chân mày Thiên Tổng chột nhứ lại :

- Người nói thế có ý gì ?

Thiếu Hoa ôn quyền nói :

- Thịnh tình của tôn giá, Thiếu Hoa rất cảm kích, nếu không muốn nói mình đã gặp kỳ duyên may mắn trên đời này. Nhưng để Thiếu Hoa thụ học kiếm chiêu của tôn giá, sẽ không bao giờ tại hạ trở thành một kiếm thủ vô địch trong thiên hạ.

- Phải chăng người xem thường kiếm pháp của Trương mỗ ?

Thiếu Hoa lắc đầu :

- Không, không.... Tại hạ đâu dám xem thường kiếm pháp của tôn giá. Ý tại hạ khác.

- Ý người thế nào ?

- Nếu tại hạ học kiếm chiêu của tôn giá thì mãi mãi Thiếu Hoa chỉ là chiếc bóng của Trương Thiên Tổng tôn giá. Đã là chiếc bóng của tôn giá thì mãi mãi Thiếu Hoa chẳng bao giờ là một kiếm thủ vô địch. Tại hạ lại không muốn làm cái bóng của người khác.

Nhìn Thiếu Hoa bằng ánh mắt khe khẽ :

- Người không muốn ta cũng không ép.

Thiếu Hoa ôm quyền từ tôn nói :

- Nếu Trương tôn giá có thiện tâm với Thiếu Hoa. Thiếu Hoa thỉnh cầu tôn giá một điều.

- Người muốn thỉnh cầu điều gì ?

- Thiếu Hoa sẽ đi cùng với tôn giá.

- Người muốn đi cùng với ta ?

Thiếu Hoa gật đầu :

- Đúng.

- Ta đi về đâu, người biết chứ ?

Thiếu Hoa lắc đầu :

- Không. Nhưng tại hạ biết đi với tôn giá có rất nhiều điều thú vị mà mình cần phải học ở người.

Thiên Tổng suy nghĩ một lúc rồi nói :

- Trương mỗ sẵn sàng cho người đi cùng nhưng với một điều kiện.

Thiếu Hoa nhìn vào mắt Thiên Tổng ôn nhu nói :

- Tại hạ đang chờ nghe điều kiện của tôn giá.

Thiên Tổng nghiêm giọng nói gần từng tiếng :

- Người phải chống trả ba chiêu kiếm của Trương mỗ.

Đôi chân mày Thiếu Hoa nhíu lại, chàng lưỡng lự :

- Sao tôn giá lại muốn Thiếu Hoa vượt qua ba chiêu kiếm của người ?

- Người không cần thiết phải đặt câu hỏi đó. Ý của ta như vậy. Người có thể chấp nhận hay không chấp nhận ?

Thiếu Hoa nheo mày nói :

- Nếu Thiếu Hoa không vượt qua ba chiêu kiếm đó ?

- Người chết. Nếu người không chết thì sẽ là một phế nhân, vĩnh viễn không bao giờ cầm được tới kiếm.

Thở hắt ra một tiếng, Thiếu Hoa ôn nhu nói :

- Để được đi cùng với tôn giá, cái giá mà Thiếu Hoa phải trả đắt quá.

Thiên Tổng buông một câu thật lạnh lùng :

- Người có quyền từ chối và đừng bao giờ cho Trương mỗ thấy mặt người.

Thiên Tổng rút một luồng chân khí căng phòng lồng ngực rồi nói tiếp :

- Người sẽ từ chối lời đề nghị của ta chứ ?

Mắt Thiếu Hoa đánh lại, chàng hoàn toàn bất ngờ với lời đề nghị của

Thiên Tổng. Làm sao Thiếu Hoa không bất ngờ được khi Thiên Tổng đưa chàng vào một tình thế khó xử.

Thiếu Hoa còn đang suy nghĩ mông lung thì Thiên Tổng lên tiếng nói tiếp :

- Để làm một người bình thường khó hơn làm một kiếm thủ vô địch.

Người nên nghiệm ra điều này mà tránh xa kiếm. Nhất là những thanh kiếm sống.

Thiên Tổng nói rồi quay bước toan bỏ đi. Y vừa đi được ba bộ thì Thiếu Hoa gọi giật lại :

- Trương tôn giá sao vội bỏ đi như vậy ?

Thiên Tông dừng bước quay lại :

- Người đã có sự chọn lựa ?

Thiếu Hoa gật đầu :

- Tại hạ đã từng là một kiếm thủ.

- Ai cầm kiếm cũng là một kiếm thủ cả. Họ phân biệt giữa thấp và cao.

- Đúng... Nhưng không mấy ai cầm kiếm được một làm giao thủ kiếm chiêu với Huyết Kiếm Trương Thiên Tông. Được giao thủ kiếm chiêu với tôn giá đã là kỳ tích của người cầm kiếm. Tại hạ đâu muốn bỏ lỡ kỳ tích đó.

- Người không nghĩ đến cái giá phải trả à ?

- Trên đời này có cái gì mà không có giá phải trả đâu. Chúng ta phải chấp nhận cái giá cho mục đích mình đặt ra.

- Trương mỗ chấp nhận lời nói này của người.

- Và tôn giá cũng sẽ chấp nhận luôn sự chọn lựa của Thiếu Hoa ?

- Đúng... Ta chấp nhận.

Phương Phương chụp tay Thiếu Hoa khẩn thiết nói :

- Thiếu Hoa huynh...

Nàng nhìn chàng lắc đầu :

- Dừng...

Vẻ mặt thánh thiện cùng ánh mắt van xin của nàng đập vào mắt chàng. Vẻ thánh thiện và yếu đuối của Phương Phương khiến Thiếu Hoa phải chạnh lòng.

Thiếu Hoa vỗ về nàng :

- Phương Phương... Tại hạ biết cô nương đang nghĩ gì. Nhưng Thiếu Hoa không muốn Phương Phương gieo vào đầu Thiếu Hoa sự ủy mị của một kẻ yếu đuối.

Phương Phương buông tay Thiếu Hoa. Chàng mỉm cười với nàng, ôn nhu nói :

- Thiếu Hoa có đường đi của mình. Thiếu Hoa sẽ không dừng lại nếu đi chưa đến cái đích của con đường đó.

Phương Phương im lặng, chỉ còn biết lấy mắt mà nhìn Thiếu Hoa. Điểm nụ cười mỉm, Thiếu Hoa rời Phương Phương bước đến vách nhà cầm lấy thanh kiếm do chính tay chàng rèn. Bước ra ngoài đứng đối mặt với Thiên Tông.

Thiếu Hoa nói :

- Ba chiêu kiếm của Thiên Tông tôn giá hẳn là ba chiêu kiếm thượng thừa ?

Thiên Tông lắc đầu :

- Suy nghĩ đó của người chỉ có ở những kiếm thủ tầm thường.

- Thế suy nghĩ thế nào mới là suy nghĩ ở những kiếm thủ trung đẳng và thượng đẳng ?

- Chẳng có thứ kiếm chiêu nào là thượng thừa hay không thượng thừa cả. Chỉ có kiếm thủ đạt được mục đích của mình và kiếm thủ không đạt được mục đích của mình.

Thiếu Hoa ôm quyền :

- Lời nói này của Trương tôn giá đáng để cho Thiếu Hoa phải ghi tâm khi dụng kiếm.

- Đừng khách sáo quá như vậy. Cho dù người có nói thế nào thì cũng đã quyết định sự chọn lựa của mình. Chỉ cần người không hối tiếc với sự quyết định của mình thì đã đáng là một kiếm thủ đối mặt với Trương mô.

- Thiếu Hoa không biết hối tiếc.

Trương Thiên Tổng nhìn Thiếu Hoa :

- Người chuẩn bị rồi chứ ?

- Rất sẵn sàng để tiếp nhận những chiêu kiếm đạt mục đích của Trương tôn giá.

Thốt ra câu nói đó bằng chất giọng rất kiên cường, nhưng Thiếu Hoa vẫn cảm nhận một hồi hộp âm ỷ trong tâm thức của mình. Chàng phải rít không luồng chân khí căn phòng lồng ngực để nén hồi hộp đó xuống.

Chàng nghĩ thầm :

" Đêm nay và chẳng còn cơ hội nào nữa "

Cùng với những ý niệm đó, trong đầu Thiếu Hoa tái hiện lại tất cả những gì mình đã chứng kiến từ những thức chiêu kiếm pháp của Trương Thiên Tổng.

Thiếu Hoa cảm chắc đốc kiếm.

Thiên Tổng rọi đôi uy nhân hùng hực vào thế pháp chàng. Đôi mắt của y chẳng khác nào đôi mắt cú vọ trong đêm đang rình rập con mồi. Chỉ với đôi mắt hùng hực đó thôi cũng đủ cho đối phương chao đảo tâm thức chứ đừng nói đến sát kiếm tỏa ra hùng hực từ thanh huyết kiếm trên tay y.

Thiếu Hoa cảm giác mình đang đứng trước một cuộc giao đấu có tử mà không có sinh. Cảm giác rõ mồn một khi chàng đối mặt với đôi mắt Thiên Tổng.

Hai lỗ tai Thiên Tổng giật nhẹ một cái, cứ như y đang nghe được tiếng động nào đó từ Thiếu Hoa dội đến. Dù một tiếng động rất nhỏ cũng không qua được đôi thính nhĩ của Huyết Kiếm Thiên Tổng. Âm thanh y nghe được chính là chân khí của Thiếu Hoa. Y chờ đúng vào khoảnh khắc Thiếu Hoa vừa thở ra hết chân khí lấy chân ngưng thì xuất thủ phát chiêu. Luồng hơi thở Thiếu Hoa vừa cạn chân ngưng vừa kịp đề khí lại thì chớp kiếm đỏ ối chụp đến chàng nhanh không thể tưởng. Thời khắc Thiên Tổng phát chiêu thật chính xác với những gì y đã nghe được. Sự chính xác trong thời điểm cần phát chiêu, nên khi y xuất thủ đã dồn ngay Thiếu Hoa vào tử lộ.

Chiêu thức của Thiên Tổng phát ra giống hệt những chiêu thức mà Thiếu Hoa đã từng đối phó khi đối lút hắc y kiếm khách. Chỉ có thể nói, Thiếu

Hoa tránh được chiêu kiếm của đối phương là do chàng đã chứng nghiệm trước.

Mũi dị kiếm của Thiếu Hoa kịp đâm vào mũi huyết kiếm khi nó chực biến qua thức đâm vào đan điền của chàng.

Cách ứng phó của Thiếu Hoa khiến cho Trương Thiên Tổng vừa thán phục vừa ngạc nhiên. Y buột miệng nói :

- Tiểu tử khá lắm. Người cũng có tâm tư của một kiếm thủ.

Miệng thì thốt lời khen, nhưng thân ảnh thì bước qua trái nửa bộ, kiếm phạt ngược trở lên như thể một ngọn sấm sét khởi phát ngay dưới chân Thiếu Hoa.

Như đã đoán trước chiêu thức của đối phương, Thiếu Hoa ngã người về sau, đồng thời dùng dị kiếm chém ngang, gạt ngọn huyết kiếm.

Thanh huyết kiếm của Thiên Tổng bắn vọt lên cao. Y vò liền đến Thiếu Hoa hai đạo phách không chuông. Một lần nữa Thiên Tổng phải ngạc nhiên trước sự phản xạ của Thiếu Hoa. Chàng bước qua nửa bộ như thể lòn vào giữa hai đạo phách không chuông của đối phương, cùng với bộ pháp như thể đã được tính toán từ trước, vừa chuẩn xác vừa không sai lệch, khi ngọn huyết kiếm vừa rơi đúng vào tầm tay của Thiên Tổng, rồi đâm thẳng đến yết hầu của Thiếu Hoa, thì ngọn dị kiếm cũng nhanh không kém đâm tới tâm huyết của đối phương.

Mũi ngọn huyết kiếm chạm đến yết hầu của Thiếu Hoa thì mũi ngọn dị kiếm cũng chạm đến tâm huyết của Thiên Tổng. Cả hai như cùng một ý niệm dừng kiếm lại.

Thiên Tổng nhìn Thiếu Hoa gần như không chớp mắt. Y hoàn toàn ngỡ ngàng với tình huống này.

- Người là một kiếm thủ ?

- Tôn giá thừa nhận điều đó. Dù sao thì Thiếu Hoa cũng vượt qua ba chiêu kiếm của tôn giá.

- Sao người lại dừng kiếm khi nó đã đạt tới đích của người ?

Thiếu Hoa hơi sững sờ bởi câu hỏi này của Thiên Tổng. Chàng miễn cưỡng đáp lời gã :

- Tôn giá không có ý lấy mạng Thiếu Hoa. Chính vì lẽ đó Thiếu Hoa mới có dạng một chiêu kiếm ngang bằng với tôn giá.

Thiên Tổng thu kiếm lại.

- Người đoán được ý định của Trương mỗ ?

- Nếu không có ý định kia, tôn giá đã phát xuất sát kiếm ngay từ chiêu thức đầu tiên.

Nhìn thẳng vào mặt Thiếu Hoa, Thiên Tổng ôn nhu nói :

- Thiên Tổng tiếp nhận người.

Thiếu Hoa ôm quyền :

- Thiếu Hoa vô cùng cảm kích.

- Người đi theo Trương mỗ nhưng không hỏi hận bởi quyết định này của người chứ ?

- Thiếu Hoa không biết hỏi hận.

Hai cánh môi Thiên Tổng mím lại. Y rọi hai luồng tinh nhãn hừng hực vào mặt Thiếu Hoa.

Thiếu Hoa nói :

- Theo Trương tôn giá, Thiếu Hoa hy vọng mình sẽ tiếp nhận được những cái thân từ tôn giá.

- Người sẽ tiếp nhận sự hỏi hận thì đúng hơn.

Trương Thiên Tổng nói rồi quay bước. Y đi thẳng một mạch ra cửa, chẳng ngoái đầu nhìn lại. Thiếu Hoa nhìn theo sau lưng, từ từ buông tiếng thở dài. Chàng vừa vượt qua một cuộc khảo kiếm mà cái chết chỉ cách trong đường tơ kẻ tóc. Mặc dù đã khảo cứu những chiêu kiếm của Thiên Tổng nhưng đối phó với nó, giờ đây chàng vẫn còn cảm giác mồn mốt sát kiếm của Thiên Tổng vẫn còn âm ỷ chung quanh chàng.

Hết chương 24